Kertomus

Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y:n toiminnasta 1955

Joulukuun 31 päivänä 1955 päättynyt toimintavuosi oli järjestyksessään kolmaskymmenesviides.

Jäsenistö

Vuoden alussa oli liiton jäsenlukumäärä 482. Vuoden kuluessa on jäsenluettelosta poistettu seuraavat 22 jäsentä: 2.1.1955 kuollut Vilho Lotsari, 12.5.1955 kuollut Sulo Räsänen ja 20.12.1955 kuollut Väinö Ulmanen; omasta pyynnöstä ovat eron saaneet 1.1.1955 Gunnar Ertomaa ja Olavi Sutinen, 14.4.1955 Reino Liukkonen, 30.6.1955 Björn Zimmermann, 12.8.1955 Martti Piha ja Liisa Söderström ja 28.12 1955 Eino Hahka; liitosta on erotettu suorittamattomien jäsenmaksujen takia 30.6.1955 Raine Hynninen, Veikko Hyttinen, Veikko Kling, Tauno Koivuniemi, Unto Laakso, Martti Lyytikkä, Veikko Nieminen ja Åke Nordberg sekä 28.12 1955 Jarl Dromberg, Aate Heimo ja Toivo Illi; sääntöjen 30 § 4) kohdan mukaisesti on liitosta erotettu 24.11.1955 Martti Nyysinen.

Vuoden kuluessa on seuraavat 40 uutta jäsentä hyväksytty liittoon: päivämäärällä 5.2.1955 Otso Suomalainen entisellä jäsennumerolla 188, 12.3.1955 Martti Olavi Suhonen jäs.nr. 745, 21.3.1955 Martti Nyysinen entisellä jäsennumerolla 280, 2.5.1955 Pehr Harry Blomqvist 746, Guy Nils Endel Ekman 747, Judit Margareta Eriksson 748, Edgar Johannes Friberg 749, Lars-Ole Johannes Gustafsson 750, Hans Gösta Holmström 751, Klaus Nestor Kangashaka 752, Rainer Harald Lönnfors 753, Folke Lennart Mattsson 754, ja Per Torbjörn Nyback 755, päivämäärällä 8.6. 1955 Raimo Sakari Toivonen 756 ja Charles Alfons Westerlund 757, päivämäärällä 25.7.1955 Onni Pentti Karhu 758, 30.7.1955 Jussi Veikko Anttilainen entisellä jäsennumerolla 425, 2.8.1955 Ensio Rindell entisellä jäsennumerolla 228 ja Tore Arne Holm 759, 13.9.1955 Sven Olof Grims 760, 17.10.1955 Teuvo Uolevi Rikkola 761, 15.11.1955 Harry Leopold Piililä 762 ja päivämäärällä 26.11.1955 Aarno Oskar Ahlgren 763, Pekka Matti Ahopelto 764, Pentti Ilmari Haataja 765, Veikko Antero Haranen 766, Veikko Johannes Harjunpää 767, Paavo Heikki Harteela 768, Oiva Tapio Heikkinen 769, Vesa Johannes Hämäläinen 770, Jauri Eemeli Juurmaa 771, Veikko Rainer Jyrkänkoski 772, Kauko Ensio Kilpiö 773, Pertti Laakso 774, Heikki Olavi Ojala 775, O.A.Uolevi Roitto 776, Juhani Rouhiainen 777, Aarne Oskar Sihvo 778, Aarno Jouko Suomenniemi 779 ja Martti Ilmari Vanninen 780.

Vuoden päättyessä oli jäsenlukumäärä 500, joten lisäys edelliseen vuoteen verrattuna oli 18 jäsentä.

Työehtosopimukset

Laivaradiosähköttäjät

Vuoden alusta voimaan tullut uusi työehtosopimus, josta neuvottelut aloitettiin jo marraskuussa 1954, hyväksyttiin ja allekirjoitettiin tammikuun 25 päivänä. Sen johdosta, että kauppamerenkulun alalla vallinneen epäedullisen tilanteen vuoksi ei tällöin ollut mahdollisuuksia palkkojen korottamiseen, kohdistettiin neuvottelujen pääpaino sosiaalisiin parannuksiin. Näistä olivat merimieseläkelain ja uuden merimieslain aikaansaaminen tärkeimpiä ja Suomen Laivanvarustajain Yhdistykseltä saatiinkin vakuutus siitä että he omasta puolestaan tukevat mainittujen lakien voimaansaattamista. Hyväksytyn työehtosopimuksen mukaan vapautettiin matkustajalaivojen radiosähköttäjät muista kuin radioasemalle kuuluvien kirjoitustehtävien suorittamisesta, joten tämä jo useiden vuosien aikana esillä ollut kysymys saatiin vihdoinkin tyydyttävällä tavalla ratkaistuksi.

Lokakuun 30 päivänä irtisanoi liitto tämän sopimuksen päättyväksi 31.12.1955. Marraskuun puolivälissä alkaneita neuvotteluja uudesta työehtosopimuksesta ei kuitenkaan ehditty saada loppuunsuoritetuiksi ennen vuoden päättymistä. Huomioon ottaen parantuneet rahtimarkkinat, katsottiin jo monien vuosien aikana kohtuuttoman alhaisiksi jääneiden palkkojen korottamiselle nyt vihdoinkin olevan mahdollisuuksia.

Muualla toimivien radiosähköttäjien palkat

Maaradioasemilla toimivien radiosähköttäjien, kuten yleensä kaikkien virkamiesten palkat ovat jo pitemmän aikaa olleet huomattavasti jälessä maamme yleisestä palkkatasosta. Ne useat erinimiset palkkauskomiteat jotka viime vuosien aikana ovat kysymystä pohtineet ovat tosin saaneet pienempiä parannuksia aikaan, mutta kokonaisratkaisu kysymyksen järjestämiseksi on jäänyt suorittamatta. Vuoden alkupuolella tapahtuneiden työtaistelujen seurauksena asetti Valtioneuvosto huhtikuun 6 päivänä virkamiespalkkausten tarkistuskomitean, jonka tehtävänä oli kiireellisesti laatia tarpeelliset ehdotukset virkojen ja toimien palkkausluokkiin sijoittelussa ja palkkauksessa esiintyvien epäkohtien poistamiseksi kiinnittämällä huomiota myös maaliskuun 22 päivänä 1955 valmistuneeseen palkkatasokomitean mietintöön ja siihen että kaikki virat ja toimet tulevat keskenään siten oikeuden ja tarkoituksenmukaiseen palkkaukselliseen suhteeseen kuin niiden vastuullisuus ja työmäärä sekä niihin vaadittava taito ja kyky edellyttävät. Asetet-

tu komitea, jonka puheenjohtajana toimi hallitusneuvos Canth, sai ehdotuksensa valmiiksi marraskuun 15 päivänä ja on komitean ehdotus tullut jo hyväksytyksi Eduskunnassakin.

Mainitun komitean pyydettyä eri virastoja ja laitoksia neuvottelemaan neuvotteluoikeuden saaneiden eri järjestöjen kanssa ja laatimaan käytyjen neuvottelujen pohjalla ehdotukset palkkausluokkiin sijoittelusta, oli liitolla tilaisuus neuvotella ja esittää omat ehdotuksensa radiosähköttäjien palkoista. Lisäksi lähetti liitto ehdotuksensa perusteluineen myös suoraan Virkamiespalkkausten tarkistuskomitealle.

Käydyissä neuvotteluissa hyväksyi Posti- ja lennätinhallitus liiton ehdotukset rannikkoradioasemilla toimivien radioasemanhoitajan 2 pl palkan korottamisesta 25 pl:aan ja radiosähköttäjien palkkausluokiksi 21 ja 22. Liitto katsoi että aikaisemman kolmen eri palkkausluokan sijasta riittää radiosähköttäjille vain kaksi eri palkkausluokkaa koska tehtävät ovat samat kaikilla. Komitea hyväksyi radioasemanhoitajan 2 pl palkan korottamisen liiton esityksen mukaisesti 25 pl:aan, mutta radiosähköttäjien palkkausluokiksi vain 20 ja 21.

Ilmailutoimiston kanssa käydyissä neuvotteluissa hyväksyttiin viestiaseman päällikkö Helsingissä 26 pl:aan, muualla 25 pl :aan, viestijohtaja 24 ja radiosähköttäjät 21, 22 ja 23 pl:aan. Ilmailutoimiston pitäessä tarpeellisena edelleenkin kolmea eri palkkausluokkaa radiosähköttäjille, luopui liitto esityksestään sijoittaa heidät vain kahteen pl:aan. Komitea hyväksyi viestiaseman päälliköt 25 pl:aan, viestijohtajat 23 ja radiosähköttäjät 19, 20 21 pl:aan.

Jäänmurtajissa toimivat radiosähköttäjät ehdotti liitto 21 palkkausluokkaan ja majakka-aluksessa 19 pl:aan. Komitea hyväksyi uusiksi palkkausluokiksi vain 18 ja 17.

Uusien palkkausluokkien mukaiset palkat on maksettu takautuvasti vuoden 1955 alusta lukien.

Uusiin palkkausluokkiin sijoittelun lisäksi ehdotti komitea myös n.s. tasokorotusta joka koskee kaikkia virkamiehiä. Tämän tasokorotuksen mukaiset uudet peruspalkat sekä ikälisät ja kalliinpaikanlisät maksetaan kahdessa erässä siten, että ensimmäistä osaa maksetaan 1.1.1956 alkaen ja loppuosaa siitä 1.7.1956 alkaen. Vuodelta 1955 maksettiin kertakaikkisena tasokorotuksena kaikille virkamiehille 10.000 mk.

Vaikkakaan radiosähköttäjien uusia palkkoja ei kaikissa kohdissa saatu sille tasolle kuin liitto oli esittänyt, voidaan tulosta kuitenkin pitää varsin huomattavana parannuksena aikaisempiin palk-

koihin verrattuna ja varsinkin, kun tasokorotuksen aiheuttama palkkojen nousu vielä lisää kokonaispalkkatasoa.

Toimipaikkatilanne

Radiosähkötyslaitteilla varustettujen alusten lukumäärä on vuoden aikana lisääntynyt 162 aluksesta 180, joten tässä suhteessa on nyt ylitetty vuoden 1939 taso jolloin näitä aluksia oli 168. Vuoden alussa oli työttöminä 26 laivaradiosähköttäjää. Maarianhaminassa järjestetyiltä radiosähköttäjäkursseilta, jotka päättyivät huhtikuun 27 päivänä, valmistui 15 ja Helsingissä järjestetyiltä, marraskuun 26 päivänä päättyneiltä kursseilta 18 uutta radiosähköttäjää. Vuoden kuluessa on poikkeuksellisen suuri määrä laivaradiosähköttäjiä siirtynyt maatoimipaikkoihin kokonaan toiselle toimialalle ja kun kesän aikana tarvittiin paljon radiosähköttäjiä kesälomasijaisiksi , tuotti näiden paikkojen täyttäminen loppukesällä erittäin suuria vaikeuksia. Moni laivaradiosähköttäjä ei tästä syystä voinut pitää kesälomaa lainkaan.

Vuoden päättyessä toimi laivaradiosähköttäjinä 180 , ulkomaalaisissa laivoissa 13 , liikenneilmailussa 5, jäänsärkijöissä 8 , vapaina 18 ja sijaisina laivoissa 2 . Ilmailuviestiasemilla 52 ja rannikkoradioasemilla 38 . Muissa toimipaikoissa oli yhteensä 184 jäsentä.

Laivatoimipaikkojen vaihdoksia on vuoden aikana tapahtunut 177 (edellisenä vuotena oli vastaava lukumäärä 136). Lukumääräänsä nähden jakautuivat paikkojen vaihdokset eri kuukausille seuraavasti: heinäkuussa 34, toukokuussa 26, kesäkuussa 20, elokuussa 17, joulukuussa 16, lokakuussa 14, maalis- ja syyskuussa 12, tammikuussa 8, marraskuussa 7, helmikuussa 6 ja huhtikuussa 5.

Äänenkannattaja

Vuoden aikana on liiton äänenkannattajana olevaa Radiosähköttäjä-lehteä julkaistu 6 numeroa, joista marras-joulukuun numero ilmestyi sivumäärältään suurempana liiton 35-vuotisjuhlanumerona. Lehden vastaavana päätoimittajana on ollut liiton varapuheenjohtaja esittelijä Arvid Sinkkonen ja lehden toimituskuntana liiton hallitus.

Lehden vuosikerran hinta, joka on ollut 500 mk, on sisältynyt jäsenmaksuihin. Irtonumeroiden hinta on ollut 90 mk. Lehti on painettu edelleenkin Arvi A Kariston kirjapainossa Hämeenlinnassa.

Jäsenmerkki

Jäsenmerkkejä on vuoden aikana myyty 23 kpl ja jäsenmerkki-

sormuksen on tilannut 8 jäsentä. Kaikkiaan on uuden jäsenmerkin hankkinut 166 ja sormuksen 127 jäsentä.

Pohjoismainen Radiosähköttäjäkonferenssi

Vuosittain pidettävän pohjoismaisen radiosähköttäjäkonferenssi järjestämisessä oli vuorossa Norja. Konferenssi, joka oli järjestyksessään kahdeksas, pidettiin Oslossa elokuun 26-27 päivänä ja olivat siinä edustettuina kaikki pohjoismaiset radiosähköttäjäjärjestöt. Käsiteltävinä olivat kaikki ne ajankohtaiset kysymykset jotka ovat yhteisiä ja tärkeitä radiosähköttäjien ammattikunnalle näissä maissa.

Muu toiminta

Vaikakaan tällaisen toimintakertomuksen puitteissa ei ole mahdollisuuksia selostaa edes kaikkia tärkeimpiäkään tapahtumia liiton toiminnasta, on kuitenkin paikallaan esittää eräitä poimintoja jotka luonteenomaisimpina havainnollistuttavat toiminnan eri haaroja.

Maaliskuun 11 päivänä Sosiaaliministeriölle jätetyssä kirjeessä esitettiin että edellisen vuoden lopussa lakkautettu säännsö meripalveluksessa olevien henkilöiden tapaturmavakuutuksesta sodan aikana saatettaisiin pikaisesti uudelleen voimaan koska sotatapaturmavaara on edelleenkin miinavaaran vuoksi olemassa. Ministeriön puolesta luvattiin asiassa ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin että vastaisuudessa tälläisten onnettomuuden uhriksi joutuneille suoritettaisiin sodanvaaravakuutuksen mukaiset korvaukset.

Liitolla on edustaja maaliskuun 13 päivänä perustetussa muistomerkkitoimikunnassa jonka tehtävänä on valmistella suunnitelma haaksirikkoutuneiden merenuhrien muistomerkin pystyttämiseksi Helsinkiin.

Maaliskuun 23 päivänä antoi liitto Oikeusministeriölle lausunnon Oikeusministeriön valmistamasta ehdotuksesta vaalilain muuttamiseksi sellaiseksi että myös aluksella toimivat merenkulkijat voivat osallistua vaaleihin.

Maaliskuun 29 päivänä Merenkulkuhallitukselle lähetetyssä kirjeessä esitettiin vaatimus ettei eräille Bore-yhtiön matkustajalaivoille enään myönnettäisi erivapautta radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta kuten oli tapahtunut edellisinä vuosina. Kirjelmä johti myönteiseen tulokseen.

Ruotsissa huhtikuun 18 ja toukokuun 25 päivän välisenä aikana vallinneen radiosähköttäjälakon aikana kielsi liitto jäseniään vastaanottamasta toimipaikkaa ruotsalaisissa laivoissa.

Kesäkuun 15 päivänä lähetettiin Helsingissä tällöin pidetyn

Kansainvälisen Kuljetustyöläisten Federationin (I T F) kongressin välityksellä maamme kaikkien merenkulkijajärjestöjen allekirjoittama vetoomus Kansainväliselle Työjärjestölle Genèveen, jossa pyydettiin sen toimenpiteitä Puolan satamissa käyvien ulkomaalaisten merimiesten oikeuksien ja aseman turvaamiseksi. ITF:n pääneuvosto, joka käsitteli myös asiaa kongressissaan, asettui omasta puolestaan tukemaan mainittua vetoomusta.

Syyskuun 12 päivänä Suomen Pankille antamassaan lausunnossa ilmoitti liitto ettei se voi hyväksyä Suomen Pankin ehdotusta vahvistaa lokakuun 1 päivästä 1955 lukien uudet määräykset merenkulkijain palkkavaluutasta sellaisten tavaroideb ostamista varten joihin vaaditaan tuontilisenssi ja jonka mukaan lisenssitavaroiden ostoon sallittaisiin käyttää vain puolet palkkavaluutasta joka lisäksi olisi talletettava Suomen Pankkiin ilman korkoa. Sen johdosta, että mainitut määräykset merenkulkijajärjestöjen vastustuksesta huolimatta tulivat voimaan lokakuun 1 päivästä lukien, käänyttiin asiassa lokakuun 13 päivänä Valtioneuvoston puoleen sillä tuloksella että uudet neuvottelut kysymyksen järjestämiseksi saatiin aikaan Suomen Pankin kanssa marraskuun 14 päivänä. Näissä neuvotteluissa päästiinkin tyydyttävään ratkaisuun siten, että lisenssitavaroiden ostamiseen voidaan käyttää palkkavaluutta kokonaisuudessaankin ja että se Suomen Pankin ohella voidaan tallettaa myös liikepankkeihin jolloin rahalle saadaan korkoa ja lisäksi on mahdollisuus säästää palkkavaluuttaa lisenssitavaroiden ostamista varten myös varustamossa.

Marraskuun 10 päivänä pyysi Kauppa- ja teollisuusministeriö liitolta lausuntoa periaatteellisesta suhtautumisesta erikoisen meritalon rakentamisesta Helsinkiin. Suunniteltuun taloon tulisivat sijoittumaan merenkulkijajärjestöjen lisäksi mm Merimieslähetysseura, merimiesten työnvälitys ja merimieskatselmustoimistot sekä useimmat merenkulkuliikealan järjestöt. Antamassaan lausunnossa ilmoitti liiton hallitus periaatteessa kannattavansa esitetyn meritalohankkeen toteuttamista.

Marraskuun 29 päivänä aloitettiin Tullihallituksessa neuvottelut merimiesten tullivapaiden tavaroiden maahantuonnin helpottamiseksi ja lisäämiseksi n.s. Seitolan komitean kaksi vuotta sitten laatiman ehdotuksen mukaisesti.

Sen johdosta, että Saksan Demokraattisen Tasavallan satamissa käyneitten kauppa-alusten henkilökunta on joutunut maksamaan siellä nostamastaan palkkavaluutasta kohtuuttoman korkeaa vaihtokurssia, kääntyi liitto tämän johdosta yhdessä toisten merenkulkijajärjestöjen kanssa Helsingissä olevan Saksan Demokraattisen Tasavallan Edus-

tajiston puoleen joulukuun 3 päivänä. Joulukuun 8 päivänä käännyttiin asiassa lisäksi vielä Ulkoasiainministeriön puoleen.

Joulukuun 16 päivänä jätettiin Valtiovarainministeriölle merenkulkijoiden luontoisetujen kohtuutonta verotusta selostava kirje jossa pyydettiin ministeriön toimenpiteitä etteivät taksoituslautakunnat verottaisi merenkulkijoita luontoiseduista yli sen arvon mitä ministeriö kulloinkin vahvistaa valtion verotuksessa huomioonotettavaksi.

Vuoden eräinä merkittävimpinä tapahtumina voidaan pitää uuden merimieslain voimaantuloa elokuun 1 päivästä lukien sekä vuoden lopulla Eduskunnassa hyväksytyksi tullutta merimieseläkelakia.

Uuden merimieslain mukaan on laivoissa kurinpitosakkojen määräämisestä kertyneet varat käytettävä merimiesten ja heidän omaistensa huoltoon siten kuin siitä erikseen asetuksella säädetään. Tämä oli yhtenä syynä kaikkien merenkulkijajärjestöjen perustaman Suomen Merenkulkijain Säätiö-nimisen säätiön muodostamiselle ja jonka Oikeusministeriö hyväksyi Yhdistysrekisteriin joulukuun 2 päivänä. Edellämainitut kurinpitosakkorahat tulevat nyt tälle perustetulle säätiölle jonka tarkoituksena on avustuksin ja opintolainoin tukea huoltotoimintaa mamme kauppamerenkulun alalla työskentelevien ja työskennelleitten merimiesten sekä heidän omaistensa hyväksi sekä myös ammattikoulutusta, opintotyötä ja urheilutoimintaa kauppalaivaston päällystön ja miehistön keskuudessa.

Ne valmistavat toimenpiteet jotka ovat välttämättömiä ennenkuin Eduskunnan hyväksymää merimieseläkelakia voidaan ryhtyä toteuttamaan käytännössä ovat siksi suuritöisiä että lakia voidaan soveltaa vasta kesäkuun 1 päivästä 1956 lukien. Laki sisältää sekä vanhuus- että työkyvyttömyysvakuutuksen. Vakuutusmaksuina peritään 4 % kaikkien vakuutettujen palkasta, työnantaja suorittaa omasta puolestaan yhtä suuren osuuden ja samoin valtio. Täysi eläke on 50 % vakuutetun palkasta. Liitto tulee eläkelain mukaan olemaan edustettuna sekä eläkekassan hallituksessa että sen valtuuskunnassa.

Erikoisesti on syytä mainita yhä laajemmaksi kehittynyt yhteistyö toisten merenkulkijajärjestöjen kanssa. Kaikki ne eri kysymykset jotka ovat yhteisiä kaikille merenkulkijoille on käsitelty valmistavasti n.s. merenkulkijajärjestöjen yhteistyökomiteassa. Tämä työskentelymuoto on ollut omiaan helpottamaan ja nopeuttamaan monien tärkeiden ratkaisujen tekoa sekä varmistamaan mahdollisimman edullisten tulosten aikaansaamista täten käsitellyissä kysymyksissä.

Kokoukset

Vuosikokous pidettiin helmikuun 5 päivänä. Liiton hallitus on kokoontunut vuoden aikana 11 kertaa seuraavina aikoina: 31/1; 22/2; 21/3; 14/4; 12/5; 28/6; 12/8; 20/9; 25/10; 24/11 ja 28/12.

Merenkulkijajärjestöjen yhteistyökomitean lisäksi on liitto ollut edustettuna Merimiesten opintotoimikunnassa, Kauppalaivaston urheilutoimikunnassa ja Suomen Merenkulkijain Säätiössä. Lisäksi on liitto osallistunut lukuisiin neuvottelutilaisuuksiin joita on pidetty valtion viranomaisten ja eri yhdistysten kanssa. Yhteensä on liitto toimintavuoden aikana ollut edustettuna yli 70 eri neuvottelutilaisuudessa.

Kuten edellä esitetystä katsauksesta ilmenee, on liiton toiminta kuluneenkin vuoden aikana entisestään laajentunut. Lisääntyneiden edustustehtävien ohella on myös juoksevien asioiden hoitamisesta johtunut työmäärä kasvanut. Tähän on mm vaikuttanut jäsenlukumäärän nousu ja toimipaikkojen vaihdosten lukumäärän lisääntyminen. Kun liiton kaikista tehtävistä huolehtiminen on tähän saakka ollut keskitettynä pääasiassa vain yhdelle ainoalle toimihenkilölle, on kulunut vuosi ratkaisevasti osoittanut että näiden kaikkien tehtävien hoitaminen on ollut suorastaan mahdotonta määrätyn virka-ajan puitteissa. Näin ollen onkin huomattavan suuri osa tästä työstä ollut pakko suorittaa ylityönä virka-ajan jälkeen. Tästä huolimatta on monien juoksevienkin asioiden määräaikainen suorittaminen viivästynyt, eikä kaikkiin jäsenkunnan etuja koskeviin kysymyksiin ole ollut mahdollista kiinnittää riittävää huomiota. Esim. jäsenmaksurästien huomattava lisääntyminen vuoden aikana on johtunut siitä ettei karhuamistoimenpiteitä ole ehditty suorittaa lainkaan. Erittäin suurta haittaa toiminnalle aiheutuu myös siitä, että useimmat edustus ja neuvottelutilaisuudet ovat virka-aikana, jolloin toimistossa ei ole ketään vastaamassa puhelintiedusteluihin tai hoitamassa asioita henkilökohtaisten käyntien sattuessa.

Hallitus

Liiton hallituksen vakinaisina jäseninä ovat olleet: puheenjohtajana Tarmo Nuotio, varapuheenjohtajana Arvid Sinkkonen ja hallituksen jäseninä Esko Hallamaa, Erkki Koivisto ja Kauko Savolainen sekä varajäseninä Veikko Jyvä, Aarto Helin, Pentti Hovinmaa, Eino Lavola ja Juhani Piispanen.

Helsingissä, 11 päivänä helmikuuta 1956

Erkki Koivisto